

BORROMÆUSPOSTEN

NYHEDSBREV FRA SKT. KARL BORROMÆUS GRUPPEN

NR. 271 – MAJ 2026

KRISTI HIMMELFARTSDAG – MESSE 14/5

Gud var i Sønnens skikkelse personligt iblandt mennesker i to perioder: (1) de 33 år fra fødslen i Betlehem til Langfredag, og (2) de 40 dge fra Opstandelsen til Himmelfarten. Den anden periode var ganske kort og helt indhyldet i lyset fra den opstandne. Han viste sig kun i bestemte øjeblikke, og somme-tider kom han pludselig til stede blandt discipline. Det giver hans fremtræden en mere åbenbarende og "sakramental" karakter – han kommer og går, og hver åbenbaring har et særligt formål. Det er denne anden periode vi markerer ved at tænde påskelyset under alle messer mellem Påske og Kristi Himmelfartsdag, hvor det slukkes efter evangeliet om Himmelfarten. Dagen er en af kirkeårets største fester – derfor er vi, ligesom på alle søndage, forpligtede til at høre messe denne dag. Messen fejres kl. 18 i Jesu Hjerter kirke (14/5).

PINSEDAG – MESSE

Også Pinsefesten (24/5) er blandt årets helt store kirkefester, på en måde den største: Kirken bliver i sin jordiske sendelse til ved Apostlenes modtagelse af Helligånden, som begyndelsen på den mission der har udbredt Kirken over hele verden og til alle folkeslag. Den røde farve symboliserer både den åndelig ild og det martyrium, som mange af de nye biskopper, præster og lægfolk led i de første århundreder, og indtil den dag i dag. Sekvensen *Veni Sancte Spiritus* synges som en intens bøn om Åndens komme – også til os i dag. Pinsefesten havde indtil 1955 en vigilie med flere læsninger (næsten som påskenaften), hvilket understreger dens store betydning.

TLM I SANTA MARIA MAGGIORE

Kort efter årsdagen for Pave Frans' død blev der fejret en Traditionel Latinsk Messe (TLM) i den pavelige basilika Santa Maria Maggiore i Rom. Messen markerede åbningen af den traditionelle valfart fra Rom til Subiaco. Messen er bemærkelsesværdig, fordi den traditionelle ritus i flere år ikke har haft en fast plads i basilikaens ordinære liturgiske liv. Indtil de pludselige forandringer i 2021 blev den traditionelle messe fejret ugentligt i den store basilika, og iagttagere ser denne fejring som et kærligt tegn på en begyndende renormalisering af den traditionelle liturgiske plads i Kirkens liv.

DE TO LIV

Kirken kender to former for liv, der er forkyndt og givet os af Gud: det ene liv er troens liv, det andet livet i beskuelse. Det ene lever vi som pilgrimme her i tiden, det andet leves i vort evige hjem. Det ene betyder møje, det andet hvile. Det ene leves på vejen, det andet hjemme. Det ene betyder virksomt arbejde, det andet løn ved beskuelse af Gud.

Apostelen Peter viser os den første form for liv, Johannes den anden. Det første liv leves helt her på jorden og varer til verdens ende, hvor det slutter. Det andet liv når først sin fuldendelse efter denne verden og varer evigt i den kommende verden. Derfor siges der til Peter: »Følg mig«, mens det blev sagt om Johannes: »Dersom jeg vil, at han bliver, indtil jeg kommer, hvad angår det så dig? Følg du mig!« Du skal følge mig ved at efterligne mig og udholde denne tids lidelser, men han skal blive, indtil jeg kommer igen for at bringe de goder, der varer evigt. For at udtrykke det mere tydeligt: det aktive liv når sin fuldendelse ved at følge mig og tage min lidelse som forbillede. Det kontemplative liv begynder ganske vist i denne verden, men det varer, indtil jeg kommer igen, og det fuldendes, når jeg kommer.

At følge Kristus helt indtil døden, er hengivelsens fylde. Kundskabens fylde bliver derimod først åbenbaret, når Kristus kommer. Her på jorden udholder vi denne verdens lidelser i de døendes land, men engang skal vi se Herrens velsignelser i de levendes land. Ordene: »Jeg vil, at han skal blive, indtil jeg kommer«, må ikke forstås som »blive tilbage« eller »leve videre«, men som »vente«. Thi den sandhed, Johannes viser os, bliver ikke åbenbaret nu og fuldendes først, når Kristus kommer. Men den sandhed, Peter viser os, siden Kristus sagde til ham: »Følg mig«, bliver åbenbaret nu. Men ingen må skille de to store apostle ad.

I den sandhed, Peter viser os, var de begge til stede. I den sandhed, Johannes viser os, var de begge forudbestemt til at være tilstede. Billedligt talte fulgte Peter, mens Johannes forblev. Men i troen udholdt begge dette livs lidelser, og begge biede på det kommende salige livs velsignelser. Dette er sandt ikke bare for apostlene. Det passer på hele kirken, Kristi hellige brud, som frelses fra dette livs fristelser og bevares til det næste livs glæde.

Peter og Johannes repræsenterer hver for sig det ene af disse to liv, men sammen levede de begge her i tiden det første liv i tro, og begge vil få del i det andet evige liv i beskuelse.

**Om Johannesevangeliet,
Skt. Augustin af Hippo (354 - 430), Biskop & kirkelærer**

Du kan tilmelde dig vores nyhedsbrev på

www.katolikker.dk

MESSE I DEN TRADITIONELLE ROMERSKE RITUS

KØBENHAVN (Jesu Hjerter Kirke): HVER SØNDAG – KL. 18

- øvrige messer & aktiviteter annonceres via www.katolikker.dk

Skt. Karl Borromæus Gruppen er en uformel gruppe af lægfolk knyttet til den ekstraordinære form af den Romerske Ritus, og som arrangerer messerne i Jesu Hjerter Kirke i København.

E-MAIL: SKBG.COPENHAGEN@GMAIL.COM

